

kal. hom.

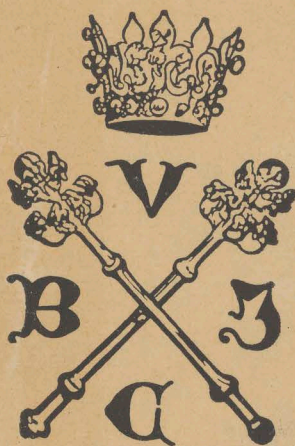
390625
390629

Mag. St. Dr.

I

1396 [5.5.]

390625
390629

Mag. St. Dr. I

1684

MISCELLANEA.

- 1/ Barss Franciszek, Mowy za czterema stanami, przełożone z francuskiego.-Warszawa 1775, w druk. Piotra Dufoura.-K nlb.3.Str.176+K nlb.1.-E^{XII} Str.380.-
- 2/ Wiadomość o miast zasadzie w Polsce.-Warszawa 1788, w druk, P.Dufoura.-K nlb.4.Str.99+nlb.1.-
- 3/ Jezierski Franciszek Salezy, Ktoś piszący z Warszawy dnia 11.lutego 1790 r.-Str.24.-E^{XVIII} Str.540.-
- 4/ Odpowiedz wóyty na zarzuty burmistrza./B.m.dr. i r./-Str.72.-E^{XXIII} Str.259.-
- 5/ Do PUNKTU pierwszego rządowych zasad myśl zgubiona./B.m.dr.i r./-Str-32.-

1396

[5.5.7]

1684

Bibl. me 1 epz.

a ma-
tego
wiel-
mioty
enia,
siebie
e iey

acielu
wig.

ODPOWIEDŹ WOYTA.

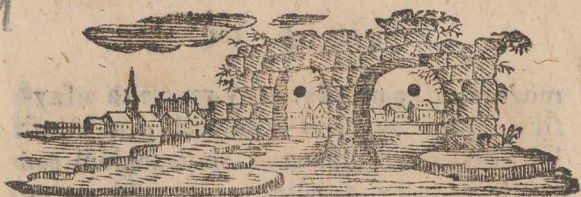
OPPOVEDS

WOYTA.

390628

I

ODPOWIEDZ WORTA NA ZARZUTY BURMISTRZA

MOŚCI PANIE BURMISTRZU.

WYznałeś w swej rozmowie zemną, żeś Praw nie czytał, dopiero WMPanu teraz były okazane, Iowentarz Zeglickiego z ośmią Woluminami, gdy byłeś od Miasta Delegowanym na Sejm do Warszawy, i okazany został WMPanu Tytuł = *Miasta i Miejszczenie* w 18. Arkuszach wydrukowany = Nie miałeś WMPan tyle czasu poznać i nauczyć się tych Praw, w tak krótkim czasie. Nie

możesz więc na pierwszy rzut oka wszystko dobre w tych ustawach dla Miasta i Mieszczan tłumaczyć, i poznałem też z wielu miar zupełnie mylne i pełne niewiadomości zdanie WMPana, ale nie tylko dostrzegłem tej niewiadomości z Praw Koronnych, ale zupełnie okazałeś się niewiadomym z Praw Muncypalnych Teutońskich które sprawując Urząd Burmistrza wiedzieć i umieć powinienś, na to wszystko WMPanu odpowiedzieć przedsięwziąłem.

§ I.

o Elekcyi Burmistrza i Radnych.

Oświadczyłeś WMPan, iż czynisz przygotowanie do przyszłej Elekcyi Burmistrza, uprojektowałeś zwołanie Radzców i onych ujęcie, naganieś Kommissyją *Boni Ordinis* iż ta naruszyła dawne Prawa, uchyliwszy dożywotnich Radzców a postanowiwszy coroczną onych Elekcyą.

Na to WMPanu takie dać tłumaczenie = Sposób takiej Elekcyi Burmi-

frzow i Radnych w żadnym Polskim i Litewskim Mieście nie jest praktykowany, gdyż ten ani Prawem Muncypalnym Teutońskim, ani lokalnemi Przywilejami nie jest w tym sposobie przepisany.

Podług Praw Muncypalnych, Przywilejów Lokalnych naydawniejszych, i stosownie do nich zapadłych licznych na Miasta Koronne w Assessorji Koronnej ordynacyi i Dekretów każde Miasto składa się z wolnego ludu.

Z pomiędzy tego wolnego ludu bydź powinny obrane raz na zawsze trzy Porządki czyli Stany Miasta.

Pierwszy Stan czyli Porządek jest Magistrat czyli Senat Miejski; naywięcej z 12. a naymniej z 6. Osob Radców dożywoćnych składać się ma.

Drugi Stan czyli Porządek Sądowy z Woyta i Ławników, naywięcej z 12. a naymniej 6. Osob dożywoćnych formować się powinien.

Trzeci Stan czyli porządek Gminny całe Pospolstwo Miasta, reprezentujący; z Osob naywięcey 60. a naymniey 12. składać się powinien.

Która liczba Osob w trzech Porządkach Magistratowych, stosownie do obferności, wielkości i ludności każdego Miasta aplikowaną być powinna.

Pierwszy Porządek Rada albo Magistrat powinien być uformowany z naymajątnieyszych, światłych i znacznych zażdego Miasta Obywatelow, który Rząd dobry w Mieście utrzymywać, i sprawy Sądowi swemu przynależące rozstrządać ieli winien.

Nikt zaś inaczey do Urzędu Radzcy przystępować nie może, dopoki Rok ieden przynaymniey nie był Ławnikiem. nikt zaś Ławnikiem być nie może, kto nie sprawował Urzędu Gminnego Rok ieden lub więcey. Nikt Gminnym być nie powinien, kto nie był przysięgłym i dobrze osiadłym Mieszczańinem.

Takie więc są stopnie Urzędow Miey-
skich i Elekcy a onych następny od-
bywać się winna sposobem.

Magistrat z Radzcow złożony, Osob
dożywotnich. tak Radnych Elekcyą od-
prawia. = Gdy Radzca umrze, lub od
swego Urzędu innym sposobem oddalo-
nym zostanie, albo się od tego Urzędu
zrecessuie, pozostali Radni sami na
Ratusz się zśiedzcy większością Wo-
tow sekretne kreskami, nie zka-
dina tak tylko z Koła Ławniczego O-
sobę nayzdolnieyszą do Koła Radziec.
kiego obrać i do siebie wezwawszy przy-
sięgę Prawem przepisana od niego ode-
brać winni. Który tym sposobem o-
brany Radny nie czasowym ale dożywo-
tnim Radzcą być powinien.

Ławnicy zaś, to jest niższego rzędu
Urzędnicy, gdy z ich Koła iedna Oso-
ba czy to za wezwaniem oney do Ma-
gistratu, czyli przez śmierć ubędzie,
więc pozostali inni Ławnicy do Ratu-
sza się zeyść i tam podobnie nie ina-
czej iak z Koła Gminnych Meżow O-

sobę najzdolniejszy także przez sekre-
tne Kreski obrać powinni, a który bę-
dzie miał najwięcej Wotów, dzieło Je-
go Elekcyi w Protokół zapisane, przez
Ławników podpisane i do Magistratu
wraz z nowo-obranym odesłane być po-
winno, a tak Magistrat czyli Burmistrz
z Radzcami od tego nowo-obranego Ła-
wnika przysięgę Urzędowi temu prze-
pisaną odebrawszy, na mieysce najmłod-
sze do Ławicy instalować go powi-
nien.

Gminni, którzy są istotnemi Reprezen-
tantami ludu, i Plenipotentami Pospol-
stwa, a przyszłemi Kandydatami do U-
rzędów Ławniczego i Radzieckiego po-
winni być z ludzi uczonych, światłych
dobrze osiadłych obieranemi, gdy więc
w Gminie czyli w trzecim porządku
Gminnym Mieysce zawakuie, tedy po-
zostali Gminni, będą mieli przez całe
Pospolstwo z uczciwych Obywatelów za-
leconych czterech lub więcej Kandyda-
tów, a zgromadziwszy się na Ratusz z
pomiedzy tych Kandydatów jednego lub
więcej podług potrzeby na Urząd Gmin-

nego podobnie przez krefki sekretne
obrać, a obranego i naywięcej Wotow
maiącego Magistratowi prezentować, od
ktorego Magistrat przyięę odebrawszy
na Urząd Gminnego potwierdzić i na
naymłodsze mieysce installować go po-
winien.

Tak więc złożone trzy Porządki, for-
mują istotny Magistrat z Radzców, Ła-
wnikow i Gminnych. Te trzy Porząd-
ki w imieniu całego ludu Miastem rzą-
dzić w gatunkach szczegulnych sądzić,
Burmistrzow, Woytow i Urzędy Eko-
nomiczne obierać, i wszystko w imie-
niu całego Miasta stanowić *Ex jure lo-
cali* Prawo mają.

Burmistrz będąc pierwszą Osobą w
Mieście, ten nie zkąd inąd iak tylko
z pomiędzy Radnych dożywotnich bydź
obieranym powinien. A ze każdy Radz-
ca iest Kandydatem do Urzędu Burmi-
strza czyli Prezydenta, dla tego za-
den Radzca pod czas Elekcyi Prezy-
denta na Ratuszu znaydować się nie
może.

Ponieważ zaś Prezydent czyli Burmistrz nie dożywotnim, lecz corocznie obieranym podług Praw Muncypalnych być musi; Elekcyja przeto ta nie tak iak WMPan rozumiałeś ale w następnym sposobie we wszystkich rządnych Miastach dzieie się.

Po skończoney roczney Funkcyi Prezydenta następuje w każdym Roku nowa Elekcyja, dla ktorey w każdym Mieście dzień ieden w Roku przez uchwałę Miasta oznaczonym być powinien, po podziękowaniu więc za Urząd Burmistrzowski zeszłego Burmistrza, wszyscy Radzcy, ponieważ są Kandydatami do tey Funkcyi, ani częstowanemi od nikogo, ani sami częstować nikogo! nie powinni, ale wszyscy z zeszłym Burmistrzem z Ratusza zejść i do domów swych rozejść się powinni, a tylko zostają się na Ratuszu sami Ławnicy i Gminni, do których to Gminnych po niektórych Miastach starši Konfraternii Kupieckiey, Starši Cechmistrze rękodziel i künsztow wzywani bywają.

Ci tylko pod prezydencyą Starzszego Ławnika na Ratuszu się pozostawszy, Sessyą Elekcyi Burmistrza odbywają tym sposobem.

Nayprzód Starzszy Ławnik przeczyta liczbę Radnych z Imion i przezwiłk, i oświadczy że Radni podług Prawa wszyscy są Kandydatami do Funkcyi Prezydentckiey; powie iż każdy obierający ma Prawo przez sekretne Wota dawać swe Wotum na kogo chce, z pomiędzy tychto Radnych — Pisarz zaś Mieyski tey Sessyi przytomny, Kartek tyle ile jest przytomnych obierających urządzi i one obierającym rozda.

Każdy więc Ławnik Gminny i Starzszy Cechowy, podług woli swey nie schodząc z Ratusza ani Izby obradney, w ktorey nikt oprócz obierających znajdować się niema, na kartce sobie danej czyli liście do tego przygotowaney, napisze Imie Radnego, kogo sobie życzy mieć Prezydentem, a takową kartkę czyli listę napisaną i zwiniętą w Wazon na stole stojący włoży, a gdy wszyscy

obierający takowe swe Wota sekretne (gdyż inaczej nigdy i nigdzie Elekcyja Burmistrza odbywać się nie może) w Wiedzenie Wazon włożą; Starczy Gminny w przytomności wszystkich obierających też Wota z Wazonu wybierać i każdego Radzcy na którego dane Wotum Imię czytać, a Starczy Ławnik i Pisarz takowe Wota do każdego Radzcy dawane, konnotować powinni; obrachowawszy zaś każdego Radzcy Wota, ktorem takowych najwięcej mieć będzie, ten na Urząd Burmistrza ogłoszonym zostanie.

Zgromadzone więc dwa Porządki po nowo obranego Burmistrza z pomiędzy Gminnych i po innych Radzców w domach pozostałych poszlą, którzy Radzcy w Izbie swej zasiadłszy, gdy odbyta Elekcyja przed niemi przeczytaną zostanie, natychmiast pierwszy z porządku Radzca obranemu nowemu Burmistrzowi Rotę przysięgi dyktować ma, którą nowo obrany wypełni w przyto-

mności ludu i miejsce swe Burmistrzowiek zasiać powinni.

Gdyby się zaś w Wotowaniu Ławników i Gminnych na Burmistrza z pomiędzy Kandydatów Radnych równość kresek czyli Wotów znalazła, która by między dwoma nastąpiła, tedy dwaj *in paritate* obrani, wyszedłszy z Koła Radzieckiego, drugim Radzcom nie obranym wolność kreśkowania się sekretne go zostawiają, którzy przez większość Wotów sekretnych, jednego z pomiędzy dwóch Elektorów obiorą, a gdyby się jeszcze raz *paritas* i w Wotowaniu Radnych zdarzyła, na ten czas dzieła równości Wotów odeśłać się powinny do najwyższej nad Miastami Zwierzchności która tę równość rozwiąże i jednego Burmistrzem czyli Prezydentem z pomiędzy dwóch postanowi.

W niektórych atoli Miastach ta równość Wotów między dwoma tak załatwianą bywać zwykła, że dwom Radzcom w równości Wotów obranym dawać się zwykły kalkuły, jeden czarny, drugi

biały i te bywają w Wazon włożone, a który z tych Elektorów wyciągnie Kaski białe, ten Prezydentem, a kto Kaski czarne Woytem obierany bywa, i tak bez traktamentów wszelkich, bez zwoływania całego ludu. Elekcyje Burmistrzów odbywają się, tak się i w naszym Mieście odbywać powinny, ale WMPannie znając Prawa Muncypalnych i Kraiowych i Ordynacyi Assessorckich jak w swej rozmowie wyznałeś, nie dziwiuję się temu, że wiele rzeczy jeszcze nie wiadomy.

Kommissya *Boni Ordinis*, że takż bez wiadomości Praw Muncypalnych postanowiła wszystkich Magistratowych Osob co roczną Elekcyą, przez co i Prawa Muncypalne i Przywileja szczególne uchyliła, i niepotrzebne zamięszanie dobrego w tym Mieście Rządu uczyniła, należy o poprawę tey Ordynacyi udać się do Sądów Assessorckich, gdzie nie wątpliwa nastąpioney odmiana.

Gdybyś przeczytał Ordynacye w Sądach Assessorckich Koronnych dla Miast

Krakowa, Warszawy, Sandomierza, Zytomierza, Bielska, Podlaskiego, Lublina Brześcia Kuiańskiego i innych Miast dobrze urządzonych przepisane, przekonabys się o tey prawdzie i nie myślałbys tak opacznie o przyszley Burmistrza Elekcyi.

Obiaśniwszy WMPana o Elekcyi Radnych, Ławników, Gminnych i Prezydentów Miast, przedsięwziętem WMPanu odkryć sposob Elekcyi i władzą Sądowniczą Woytow.

§ 2.

O Woycie

Woytostwa po Miastach tak Koro-nych iako i Litewskich, Xiążęta i Krn-łowie lokuiący Miasta nadawali Prawem Dziedzictwa Osobom Prawo Mieyskie znaiącym, pod obowiązkiem są-
dzenia i porządku w Miastach doglądania.

Temi Woytostwami Sukcesorowie tak się dzielili, iak innemi Dobrami Dziedzicznymi natury Mieyskiej, tak że

z czasem tych Woytoſtw podzielonych
dość nie było można.

Wiele takowych Woytoſtw ſądowych
Miasta Prawem dziedzictwa skupiły i sa-
me sobie też Miasta Woytow z pomiędzy
Radzcow co rocznie obierały.

Ktore więc Miasta skupiły Woytoſtwa
w Koronie do R. 1563. w tych dziedzic-
zeniu pozostały ſię z wolnym co rocznie
Woytow obieraniem.

W R. 1563. gdy zaſzła Konſtytucya
skupienie Woytoſtw na Stoł Krolewski
nakazująca, Woytow dziedzicznych o-
procz tych, ktore Miastom inkorporowa-
no, otaxować i przez cztery dożywo-
cia wytrzymać dozwolono.

Po R. tym 1563. różne Woytoſtwa
po Miastach w Koronie Miastom przez
ſzczegulne Konſtytucye inkorporowano,
o czym zobacz Summeryusz Zeglickie-
go pod Tytułem *Woytoſtwa*.

W Wiel-

W Wielkim Xięstwie Lit: podobnież Dziedziczni Xiążęta Woytoſtwa rozda- wali iednymdziedzictwem, drugim Pra- wem dożywocia.

W Mieście Wilnie i Kownie Woyto- ſtwa Oryginalnie były nadane Prawem dożywocia Oſobom zaſłużonym u Xią- żąt, te potym zoſtały inkorporowane Miąſtom tym, z wolnym Woytow obie- raniem, powinnyby były te Miąſta od czasu tych inkorporacyi obierać ſobie Woytow z pomiędzy Radnych cor- cznie nie dożywotnich iak to dotąd czynią.

Lecz że źle tłumaczono Przywileia *Incorporationum*; do tąd ieſt w tych Mi- aſtach zwyczaj obierać Kandydatow z pomiędzy Radzcow zktorych JKMc iednego Woytem dożywotnim zwykł przywileiować, co iednak bydź nie po- winno, ale Woytow tym ſpoſobem iak w Miąſtach Koronnych obierać powin- ni corocznie,

Woyt.

B

Toż samo należy się rozumieć o Mieście Połocku, któremu z Przywileju Alexandra W. X. Lit. w R. 1596. danego samo wolne z pomiędzy Radzców obieranie Woyta należy się.

W Miastach Bielsku Podlaskim, Łucku, Krzemieńcu, Włodzimierzu, Brześciu, Lit. Woytośwa ta dane były Prawem dziedzicznym Osobom prywatnym.

W Bielsku R. 1430. przez Alexandra Witolda potem R. 1504. przez Alexandra Króla, dane było tymże Prawem dziedzictwa Hoppenowi Mieszczaninowi Gdańskiemu, 1526. Miasto Bielsk takowe Woytośwo skupiwszy, przez Zygmunta I. przed Unią z wolnym Woyta obieraniem wcielone na rzecz Miasta zostało. W Łucku, R. 1501. Sygnatorowi dane było takż dziedzictwem Woytośwo, które Królowa Bona od Sukcesorów Sygnatora skupiwszy w R. 1544. co do intrat do Starośwa Łuckiego a co do Juryzdykcyi i obierania Lant. Woyta Miastu Łuckowi inkorporowała.

Potym Zygmunt August w R. 1543, toż Woytostwo co do intrat nadał wiecznością Jwanowi Borzobochatemu z wolnym onego za pozwoleniem Krolewskim odrezygnowaniem. W Krzemieńcu dane było Woytostwo przez Wielkiego Xiążęcia Swidrygała Jurkowi Niemcowi z Buska w R. 1438. Prawem dziedzictwa, a gdy Jego Potomkow nie stało, oddane zostało Prawem dożywotnim w R. 1568. Nowosieleckiemu i od tąd chodzi za Przywilejem dożywotnim.

W Włodzimierzu Alexander dał Woytostwo Prawem Lennym Mieszczaninowi Krakowskiemu, a w czasie małoletności jego Sukcesorow, Magistrat Włodzimierski postanowił Opiekunami, i dał moc obierania Miastu Lant-Woyta, oddaliwszy kobiety od sprawowania Jurysdykcyi Sądowej.

W Brześciu Lit: Woytostwo dane było Prawem dziedzictwa Mieszczaninowi Krakowskiemu. Zygmunt I. w R. 1538. iak świadczy Metryka Lit: w Xiędze 57. fol: 137. pozwolił Burmistrzom

Radzcom i całemu Pospolstwu Miasta Brześcia kupić toż Woytoństwo, tymże Prawem na rzecz całego Miasta, co dotąd skutku swego nie wzięło.

W innych zaś Miastach Litewskich oprócz tu wymienionych Przywilejami dziedzicznych Xiążąt, postanowiono Woytoństwa dożywotnie a w drugich od wolney Elekcyi Miast zależące.

Unia R. 1569. nadania te przed-Uniowe zatwierdziła, w iakim więc były stanie rzeczy przed Unią, w tym zostają się dotąd, tylko że w Miastach nie ktorych są źle użyte.

Woyt albowiem będąc tylko Sędzią Mieyskim w Rzady i Elekcyje Magistratow wdawać się nie może, czyli on jest przez Miasto obieranym corocznie, czyli też Przywileiowanym dożywotnie, czyli Dziedzicem bądź Lennikiem.

Konstytucya R. 1775. wszystkie Krolewiczyny i Starostwa przeznaczyła

Prawem Emfiteutycznym Kommissyom Skarbowym więcey dającym Arendy na lat 50. rozdawać, napisała o Starostwach Sądowych, że te przez Kommissyą rozdawane bydź nie powinny, lecz Starostw Sądowych Ziemie i Powiaty obierać i do Patentowania na Urząd Sądowy, Krolowi Jmci podawać mają.

Toż samo rozumieć należałoby o Woytostwach Sądowych po Miastach, iż gdy też Woytostwa co do intrat idą na Licytacyą. Miasta Woytow do Sądownictwa obierać by powinny; lecz nie tak się dzieie, Kommissye Skarbowe licytuiać Prowenta Woytostw oddaia one wraz z Jurydykcyą Sądową licytuiającym.

Ta różnica Praw o Woytostwach, jest Miastom szkodliwą. Woytostwa te które dotąd w dziedziczney naturze się znajduia, i Woytowie dziedziczni odumarlizy, gdy Wdowę lub Dzieci nie-dorośle zostawia, czynia przez to w Miastach nieporządek, i Miasta wysta-wiaia na nieład. Wypadaloby prosić

Rzeczypospolitey tym Miastom, aby te Dziedziczne Woytostwa Miasta kupić mogły, gdyż procz tego te Woytostwa nie Ziemskim lecz Mieyskim Prawem dziedzictwa nadane były.

Gdzie zaś są Woytostwa ani nie inkorporowane Miastom, ani nie nadane Dziedzictwem, żeby Emfiteutyczni onych Possessorowie Jurydykcyi Sądowej nie mieli, a Miasta aby sobie same Woytow Sądowych obierały, gdyż każdy Uprzywileiowany w Mieście Krolew-szczyzny Possessor, nie sprawiedliwości, i porządku, lecz tylko swoich poszuki-
cie z krywdą Miasta intrat.

O Rachunkach.

Nadmieniłeś WMPan że Prawa Ko-ronne nakazały czynić Miastom Rachun-ki z dochodów ogulnych Miast przed Starostami i Kommissarzami od Sta-nów wyznaczonemi.

W tey Materyi starać się będę iak nay-rzetelney WMość Pana objaśnić.

Każde rządne Towarzystwo Ludzi powinno się starać, nie tylko o pomnożenie bogactw szczególnych, ale i o przy mnożenie dochodów ogólnych, na dobro towarzystwa ludzkiego i utrzymywanie jego Exystencyi koniecznie potrzebnych.

Kray tak obfzerny pod panowaniem Nayaśniefzhey Rzeczypospolitey Polskiej będący, iaki przed rozbiorem dwoistym znaydował się, był Kraiem nayuboższym w Europie, chociaż liczni Obywatele tego Kraiu byli tak możni iż wielu ich liczyło i liczy więcej Millionowe intraty.

Dla czego zaś ten tak wielki Kray miano za Kray nyuboższy? o to dla tego, że tylko każdy starał się o pomnożenie intrat szczególnych, a nie starał się o pomnożenie intrat Narodowych ogólnych.

W tym wzgledzie spoyrzy WMPan na wszystkie Miasta w Koronie i W. X. Lit: położone, ktorych Stan bardzo bogaty i w dochody ogólne obfity bydz

wnośilesz, a weyrzy WMPan w istotę tych wielkich Miał funduszow o których nadmienilesz.

Naypierwey spoyrzy na Miałta Krakow i Wilno, te dwie naydawnieysze dwoch Narodow Stolice, coteż to one mają za fundusze? tak bardzo w myśl Wielkości WMPana wpadające, aż znaydziesz cały fundusz Oryginalny z Łaski panujących nadany na Lokacyą Ziemię bardzo obfzerną murami i wałami ocerklowaną, chcesz poyść za mury i wały aż znaydziesz same Juryfdyki Krolewskie, Duchowne Biskupie, Kapitulne, Kłasztorne i Ziemiańskie, na których tym Miałtom nie tylko nie wolno Juryfdyki Sądowej rozpościerać, coż dopiero Jntrat poszukiwać.

Zapewne w oczy WMPana wpadł Folwark Dąbie o 6ciu Kmiecicach do Miałta Krakowa należący, za własne Mieyskie pieniądze kupiony, albo Folwark Łukiszki, wreszcie od rozbioru Duchownych i Szlachty Miałtu Wilnu pozostały.

Albo Folwarki Miast Poznania, Kalisza, Wschowy, Brześcia Kujawskiego, Wielunia, Szrema, Kościana, za własne tych Miast od Szlachty Prawem Ziemskim przed Konstytucją Roku 1611. pokupione.

Bądź Miast Grodna i Kowna folwarki po za Miastem będące, od Szlachty niechącey odbywać służby wojenney, a wolącey bydź pod Prawem Magdeburskim, która się za pozwoleniem dziedzicznych Krolow przed Unią do ciała Miast tych z swemi dziedzicznemi gruntami wcieliła i posiadając swe grunta dziedzictwem a wzięwszy obowiązek płacenia Podatkow Krolom. też grunta swe Mieszczanom wyprzedala.

Wreszcie spoglądasz WMPan na te ludne i bogate woczach WMPana Miasto Warszawę, którą zapewne rozumiesz że musi mieć bardzo wielkie fundusze, aż tym czasem znajdziesz cały ten obręb Miasta Warszawy lokowany na 32. Włokach i z ktorych tylko 4. Włoki w dziedziczeniu Miasta pozostaje się.

Zdziwisz się zapewne, a ktoż tę Warszawę przed trzema set lat murami i wałami opasał, zapewne to z funduszów tych wielkich na utrzymywanie ammunicyi i fortec nadanych, aż oto był fundusz do czasu przez Jana Xiążęcia Mazowieckiego Roku 1378. pozwolony, który Wsie Stołowe w koło Warszawy będące, to jest: Ujazdów, Wola, Wawrzyszewo, Powązki i inne dawszy Miastu na obwiedzenie murów tego Miasta po dopełnieniu czego, też wsie odebrał, i fundusz ow ustał.

Wszystkie Miasta w Koronie cały fundusz od Krolow miały taki, że na lokacyą każdego Miasta dawali Krolowie i Xiążęta kilka lub kilkadziesiąt włok gruntu, aby się Miasta na nich sadowiły, i to były istotne Terrytorya Miast lokalne.

Lud z Zagranicy przybyły Prawem Niemieckim obdarzony, te lokalne Municipia obwodził murami, nie z funduszów ogólnych, lecz z przemysłu swe-

go i dobrowolnych składek, aby miał zaślone od napaści nieprzyjacielskich.

Gdy zaś zniknęła broń kuszow, strzał i kopii i wież drewnianych mury burzących, a nastała broń ogniasta, te Muncypia bombow i moździerzw wytrzymać nie mogły.

Gdy zaś donoszono Zygmuntowi Augustowi, że Miasta mają nadane Dobra na utrzymanie fortec, a tych fortec Miasta nie opatruią, następowały te Konstytucye, o których Panie Burmistrzu wspomniiałeś, gdzie do Starostw Sądowych, którzy byli oraz Kommandantami fortec dodawano Kommissarzow, i takie Kommissye odbywały się w Miastach Krakowie, Sandomierzu, Lublinie, Lwowie, Poznaniu, Brześciu Kujawskim i Wieluniu, dochodzono tych funduszow, szukano ich, ale ich nie znaleziono, przeto końcem utrzymania tych fortyfikacyi odfyłano do Krola Imci po pieniądze, a że ich nie dano, fortece te poupadały, resztę Szwedzi w Roku 1653. i daley, a nakoniec Starosto-

wie naylepsi Miał Krolewskich gospodarzy, ktorzy umieli słuchać rachunkow do swej szkatuły, z reszty ozdób tych Miał pozbawili.

Zebym zaś WMPana przekonał kto fortece i Zamki utrzymywał, iest dowodem naypoźniejszy Metryka Litewska, mająca w sobie Rewizye Zamkow Ukrainnych Kiiowa, Zytomierza, Owrucza, Mozyrza Czarnobyła, Ostro, Łucka, Krzemieńca, Włodzimierza, Bracławia, Winnicy, Czerkass, Kaniowa, w latach 1545. i 1552 odbyte, w tych WMPan doczytał się i zupełnie przekonał: że Zamki te Ukrainie utrzymywali naprawiali, strzegli i ludźmi oraz prowiantem opatrowali, Ziemianie z dziedzictw Ziemijskich i Mieszczenie z Dziedzictw Miejskich, każdy w proporcya wielości Ziemi przez siebie posiadanej, dopoki więc tak Szlachta iako i Mieszczenie Brama, Bafzty, Horodnie w tych Zamkach utrzymywali, dopoty. iakazkolwiek w nich amunicya trwała. lecz gdy Przywileia *Unionis* Litwy i Woiewodztw Kiiowskiego, Bracławskiego

go i Wołyńskiego w Roku 1569. które przeczytay *Vol: zdo Legum Regni*, Szlachtę od naprawy i straży Zamków uwolniły, i te Zamki i ich fortece upadły, włożony był potym ten obowiązek na Starostów, lecz Ci otym nigdy nie pamiętali, myśląc tylko iak i Zamki i Miasta Krolewkie zniszczyć, a iak naywięcey Dobr Dziedzicznych z intrat Dobr Krolewskich nabywać.

Lecz gdyby też na wspomniane Miasta Ukrainne chcieć ieszcze ten obowiązek ożywić, z Ziem Miałtom nadanych, tedy nie wiem gdzie tych Ziem Mieyskich szukać, kiedy na całej Ukrainie tylko exystuie Miałt 4. w Mozyrskim Mozyrz, w Owruckim Owrucz w Zytomirskim Zytomierz, w Kiiowskim żadne, w Bracławskim Winnica, zaś niegdys mocne fortece Bracław, Lityn Czechryn, Kryłów, na samym pogranieczy Czerkassy, Dymir z wszystkich swych nadań оголоcone Pańszczyznę robić muszą, a Starostowie Szlachta lub Duchowni ich funduszowe Ziemie posiadają.

Pytam się więc, z czego te nieszczęśliwe Miasta będą utrzymywały, Arsenaly i fortece, gdy same nic nie mając wszystkie swe dochody Starostom rzetelnie oddają, pracując na nich na Pańszczyźnie, i podróżach ustawicznych.

Spojrzymy tylko ieszczena 150. Miast Krolewskich w Litwie, które Konstytucya Roku 1776. skasłowawszy, z nadań Oryginalnych przed Uniiowych ogłosiwszy, z własnych ich Dziedzictw Czynsz do Skarbu płacić nakazawszy, a resztę swobod i funduszow Miast wraz z Jurysdykcyą nad niemi, Starostom oddała, z czegoż te Miasta będą się rachowały, gdy im wszystko odjęto, Mieszczanow za granice Państw Rzeczypospolitey wypędzono, a na miejsce ich Żydow osadzono, a pozostałych Mieszczan w Rolnikow i Poddanych obrocono.

Krzywdy tey tak nieznośney, którą w Roku 1776. wyrządzono Miastom pomienionym każdy czuł dufszę mający, a zwłaszcza ten ktoren dał swą kreskę na zro-

bienie iey albo był nieczułym, kiedy ią tworzone wstydzic się powinien. Starostowie na ktorych instancyą te Prawo stanęło, pomarli wprawdzie, ale jeżeli wierzą co Religia podaje, że grzech niebędzie odpuszczony poki krzywda nie, będzie wrocona, tedy zapewne tworce tej ustawy, ciężko przez wyrok sprawiedliwego Boga karani będą a ja powiem tę wrozbę *de male lucratu tertius non gaudebit haeres.*

Zgorzylem się zaś z WMPana renowania, gdyś śmiał przedemną mowić Mości Panie Burmistrzu że *Konstytucya Roku 1776. deklarowała wolność Mieszczanom*, bo im pozwoliła wolnego z swych sadzib wyjścia i wyprzedania się.

Sliczny sposob myślenia, wstydzę się że jesteś moim kolegą, gdy masz tak nieczułe serce; piękna wolność, wyjścia z swych sadzib, zostawiwszy zapracowany majątek w ręku drapieżnego Wilka, wyprzedać się, a ktoż będzie kupować rzecz tę odemnie, którą

Ja dziedziczyłem, a którą mi nie sprawi
liwie wydarto: niech mię Bog broni i
potomków moich żebym tak myślał nie
po ludzku i barwił rzecz okropną ko-
lorami tak mylnemi.

Idąc zaś do samej istoty o Rachun-
kach, które każde Miasto mieć powin-
no, gdyż chociażby żadnych gruntów
Wsiow i folwarkow nie posiadało, prze-
cież swe składki placowe z Czynszow, z
domow, z handlow i Rzemioł mieć mu-
si, te wszystkie dochody są własnością
ludzi Miasto składających, odbierać ra-
chunki od szafarzow tych dochodow
Miejskich, ma najsłuszniejsze Prawo,
lud, który je składa; z rzeczy wielkich
brać potrzeba miarę względem mniej-
szych.

Cały Narod Polski składa podatki, te
wszystkie idą do iednego źródła, do-
piero od Roku 1764. do Kommissyi Skar-
bowej.

Kommissya Skarbowa, z zabranych
podatkow szafuje na potrzeby Kraiu
pie-

pieniądze, tym którym Prawo przeznaczyło, ten cały Narod wybiera Reprezentantow Narodu na Seym, Seym do słuchania Rachunkow Kommissyi Skarbowey, Osoby z pomiędzy siebie, wyznacza gdyż Narod Deputowanym wierzy, bo cały zbior Reprezentantow Narodu nie może słuchać i drabować wszystkich szczegółowych Kommissyi Skarbowey czynności, Deputowani wyexaminowawszy takowe Rachunki, donoszą o rzetelności onych Stanom, a Stany wierząc tym doniesieniom, kwitują Skarb utrzymujących.

Tym sposobem podług Praw Muncypalnych dzieją się we wszystkich rządnych Miastach Rachunki Mieyskie, Skarbem Mieyskim nie Pan Burmistrz, iako Prezydujący w Radzie Rządowej i Sądowej Miasta zarządzać, dochody wybierać i one szafować powinien, ale powinien być obrany Podskarbi, czyli Kassyer Mieyski z pomiędzy Radzcow, który powinien być dobrze osiadły, z drugiego Rzędu Ławnikow powinien mieć dodanych dwóch Ekonomow i z

Woyt

C

trzeciego Rzędu Gminnych podobnież
dwóch Ekonomow za Assefforow.

Ten Urząd Ekonomiczny z trzech lub
pięciu Osob albo siedmiu, podług obfzer-
ności Miasta złożony w każdym Porząd-
ku Magistratowym przez sekretne Wota
spůsobem powyżey opisanym obranych
składać się powinny, wszyscyemi Do-
brami Miasta zarządzać i o pomnożenie
onych starać się powinien, nikomu nie
bez Assygnacyi w Expenfach mney-
szych Prezydenta z Magistratem, a w
większych Magistratu z Porządkami Pro-
tocolatim nastąpionych wydawać, wszy-
stkie Prowenta i wydatki Mieyskie w
Xięgę Rachunkową w pisywać, Assyгна-
cye Magistratu i Porządkow Miasta ad-
notować, a na tydzień przed skończe-
niem Funkcyi Prezydenta w każdym
Roku i nową Elekcyą inszego takowe
Rachunki na Sessyę Publiczną Magistra-
tu i Porządkow Miasta przynieść, a
Magistrat wraz z Porządkami do tako-
wych Rachunkow wysłuchania, Osoby
pewne *ex Gremio* wyznaczyć, ktorzy
wyznaczeni zrewidowawszy wszystkie

co do grosza Rachunki, na następną Ses-
sya Magistratowi i Porządkom Miasta
o rzetelności lub podeyrzeniu onych
pod obowiązkiem przysięgi donieść
powinni. Magistrat więc z Porządka-
mi takowe Rachunki podpisałwszy, Re-
manent i gotowiznę odliczywszy, i *pro*
Cassa zostawiwszy, przeszły Urząd E-
konomiczny skwitować, do obrania nowe-
go przystąpić, i podobnie następcom
sprawienie się przepisać powinien.

Takowe zaś Rachunki w Xiegi wpi-
sywane, i każdemu do czytania wolne
bydź powinny, i gdyby Ekonomia kogo
skrzywdziła, o tym w Magistracie skar-
ga i doniesienie i proceder prawny z po-
pieraniam Instygatora nakazany bydź mo-
że.

A gdyby Zwierzchność najwyższa wie-
dzieć o stanie Kassy Miasta chciała, w
najodlegleyszey potomności łatwo o tym
przekonana bydź może.

Taki jest Rząd i Administracya do-
chodów wszystkich Miast rządnych, ta-

ki sposób przypisało Prawo Municypalne, a jeżeli w którym Mieście ieszcze do tego Porządku nie przyszło, jest albo przemocą albo niewiomości skutkiem *Errores non sunt allegandi sed corrigendi*. Nie było ładu w Rachunkach Narodowych do Roku 1764. mądra ustawa uczyniła tego poprawę, a wzięła prawo z Praw Municypalnych; w Miastach wszystkich ten sam Rząd być powinien, ale Kray był nie czułym na wzrost lub upadek Miast.

Mogli Szlachta sprawujący Magistraty w Miastach korzystać z dochodów Miejskich, bo nie było Magistratury zwierzchniej Kraiowej, któraby tego doglądała, lecz gdy Miasta do swych własności powrócone zostaną, i rządzić się same będą, a inne Osoby prywatnych zysków z Miast szukające odsunięte zostaną, a Magistratura Municypalna najwyższa opiekująca się losem Miast postanowioną będzie, wszystkie rzeczy się odiodzą i gorzyc WMPana nie będą.

*Od nadaniu Dobr Miastem w Dozor tylko
nie w Dziedzictwo.*

Ponieważ w tym pokazałeś WMPan
istotną Praw tak Kraiowych jako Miey-
skich niewiadomość, obowiązanyin się
więc widzę, pokazać WMPanu różność
natury Dobr w Kraiach Rzeczypospoli-
tey będących.

Gdy Piastowie i Jagiellonowie mieli
Panowanie nad tym obszernym Kraiem,
Korony i Litwy, wszystkie Dobra, kto-
re dziś widzisz w naturze różney, były
Dobrami Królów i Xiążąt udzielnych.

Ci panujący Królowie i Xiążęta w
Koronie do Statutu Alexandra, w Mazo-
wisku do czasu Inkorporacyi tego Xięstwa
do Korony Roku 1527 a w W. X. Litt:
i Woiewodztwach Wołyńskim, Kiiow-
skim, Bracławskim i Podlaskim, do cza-
su Unii w Roku 1569, w Lublinie na-
stąpiony, rozdawali samowładnie swe
Dobra komu chcieli.

Początkowe te Królów i Xiążąt nadania, tak Duchownym, Szlachcie iako i Miastom, dawane były Prawem Feudalnym.

Prawo Feudalne nie trzeba rozumieć za Lennosc taką, iaką na przykład widzimy w niektórych Starostwach w Polsce; ktore Prawem Lennym trzymaia Donataryuszowie, ale Feudum dawalo dziedzictwo Ziemi, pod obowiązkiem słuzenia Woyny i placenia pewney homagialney daniny, ktora w Polsce nazywała się poradnym. Lecz tych Feudow każdy Donataryusz był Dziedzicem. Z tych Feudow tak Szlachta iako i Miasta dawaly pewną część ludzi na Woynę, składali homagialne daniny w Zbożach, Zwierzętach, pieniądzech, opravowali Zamki i fortece; Król Ludwik i Władysław Jagiełło uwalniali Polakow od tych danin i obowiązkow, nakoniec Prawo *Incorporationum* Prowincyi w Roku 1569. zupełnie od oprawy i naprawy Zamkow uwolniło wszystkich.

A że Miasta tym Prawem własności dziedzicznej nadawane miały swoje Terrytorya, każdy Przywilej Lokalny Miasta, jest tego dowodem, na dowód czego przeczytam WMPanu Przywilej Lokacyjny Miasta Wyszogroda (1) w Koronie nad Wisłą położonego i Miasta Bielska Podlaskiego (2) i Miasta Narwy dawniej do Litwy należących z kąd przekonać się WMPan powinien, że to te nadania Miastom, nie w dozor ale w własność dziedziczną są oddane, i gdy każdego zapytasz się Miasta o Przywilej własności, bądź pewny, że o każdego Miasta takim nadaniu przekonany zostaniesz.

§ 5.

O stanowieniu dobrych Praw na Sejmach dla Stanu Mieyskiego przez Stan Rycerski i uszczęśliwieniu Miast chociaż Posłowie na Sejmach Mieyscy nie byli.

Zadziwiałeś się WMPan nad wielością Ustaw Kraiowych *favore* Stanu Mieyskiego stanowionych, których sum-

maryusz 18to-arkuszowy w Inwentarzu Zeglickiego jest WMPanu okazany przez jednego Mecenasa z ośmiu Voluminami, który WMPana przekonywał, że się na tych Seymach nie znajdowali Posłowie z Miast, a przecież Stan Rycerski Maieſtat Rządu Kraiowego posiadający, pamiętał o szczęśliwym losie Miast, wiele tychże od Podatkow uwalniał, wiele swobod przyczyniał, chociaż sami podatki składał. Odpowiem WMPanu na każdą rzecz po krotce, ten Mecenas co to starał się WMPana objaśniać, zapewne Praw wszystkich nie czytał, tylko do przypadku, kiedy mu się wia-
kiej sprawie wydarzyło.

Ale że nie umiał rozróżnić własności, i zrozumieć tych Praw, o których WM Panu gadał, obydwaiescie przeto w błędzie niewiadomości zostali: nayprzód przekonywał WMPana że się Posłowie Miast na Seymach nie znajdowali, pomylił się, i nie znał Historyi Narodowej, ani nie chciał zrozumieć Autentycznych dowodow ktore Miasta tak w wywodzie Praw swych iako też w Zbio-

rach tychże Praw w Części pierwszej, i drugiej, w Prześwietney Deputacyi od Seymu do Miast wyznaczoney złożyły.

Nie gruntuia też Miasta tych Praw swoich na Przywileiu *Unionis* R. 1569. na którym WMPanu całe swe odkrył *Sistema*, ale gruntuia na dawnieyszych Prawach od Kazimierza W. zacząwszy, przeszli Panowanie Ludwika, Władysława Jagiełły, i Władysława Jagiellonczyka, Kazimierza, Jana Alberta, Alexandra i Zygmunta I. Krolow.

Seym Radomski R. 1565. nie iestże to istotnym przekonaniem? że Alexander ogłosił Statut dla Korony, za wolą i zezwoleniem Prałatow, Baronow Posłow Ziemskich i Mieyskich, którzy *Universum Corpus Regni etiam nomine absentium representabant.*

Zastanowże się WMPan iezeli ten Statut Seymem *Unionis* R. 1569. i wszystkiei aż do czasow terasnieyszych Prawami nie iest zatwierdzony,

lub czyli Przywileiem *Unionis R.* 1569.
są Miasta od Obrad Narodowych od-
dalone.]

Nie znaydziesz WMPan tego. Mowi-
łeś że Posłowie z Miast Litewskich
na Seym do Piotrkowa R. 1566. i na
dokończenie Unii R. 1569. wysłani by-
li tylko dla przypatrzenia się tey Unii;
a pytam się WMPana? na coż się na
tych Dziełach podpisywali *nomine Com-
munitatum Civitatum?*

Prawda iest, że pod Zygmuntem I.
i Zygmuntem Augustem już Szlachcie
wzgardzonym okiem poglądał na Mie-
szczanina, i zazdrościł mu iego bytu,
i odsuwał go od wspólney Rady. Ale
coż na tym Stan Szlachecki korzystał?
niech się zastanowi! że Miasta i Mie-
szczan zniszczyli Panowie, aby łatwiej
potym zniszczyć mogli Szlachtę.

Bo postrzegli nayspierwey Panowie
wielcy, że gdy Zygmunt August w R.
1569. nie zdał mocy nad Miastami
Szlachcie, i zostawił sobie ten Krol Su-

premiu *Dominium* i władzę nad temiż
Miaściami, tak Prawodawczą iako i Są-
downiczą.

Lecz gdy Narod po śmierci tego
Krola garnął się do Elekcynowego, wy-
magali wielcy Panowie na obranych
przez siebie Krolach Starostwa, a chcąc
i Krolow z mocy, którą w Miastach mie-
li ogłosić, a sami Kraiem rządzić, za-
wzięli się na to, aby Miasta zniszczyli,
a tym sposobem ostatnią moc Krolom
odjęli a samych siebie zbogacili.

Stało się też tak, Krolowie po Zy-
gmuncie Auguście, z Cudzoziemcow
obierani, i Praw Oyczytych mniej
znający, nie wiedzieli o ile którą z
Miaść Narod mieć może, pozwalali u-
lubionym możnym Panom, niszczyć
Miasta i tego dokazali, sami siebie zbo-
gaciwszy czczy tytuł Krolom Protek-
cyi Miast zostawiwszy, z istotney korzy-
ści bogactw, Kraiu, Ludności, manufaktur
i handlu Kray oglosili.

Przyszeli Kray do tego nieszczęścia, w którym teraz zostaie. Odpadły nay-bogatšie Miasta w Inflanciech, odpadł hołd Pruski z handlem Krolewieckim, odpadły Prussy z nay-handlownieyszemi Miastami, teraz trzeba podatku na utrzymanie Woyska, ktoż go będzie płacił? Miasta już ubogie, które gdy będą podatkami ściśnione rosspia się i te, a gdy znaczenia żadnego mieszczanin mieć nie będzie, a zawsze z Starostą tylko po lat kilkadziesiąt prawować się musi, woli się odrzec mnieyszey szkody, a uchodzić do Kraiu tego, gdzie ma zabezpieczoną własność, i nie iest wystawiony na pieniaństwo.

Wyznaię WMPanu szczerze, nie mając cechy uprzedzenia, ani nienawiści przeciwko nikomu, ale co czuję, co iestem winientey Oyczyźnie iako Polak, radzić iey dobrze powinienem, nie dla tego żeby mnie samemu było dobrze, ale żeby było dobrze całej Oyczyźnie, bo ieszcze ta wolna od Despoty iednego Ziemia, może bydź szczęśliwą, gdy zechce stanowić Prawa nie dla iednego

Stanu, lecz dla wszystkich tej Ziemi
Mieszkańców.

Ale żebyśmy się WMPanu wprzód wy-
wiązał, z tych licznych Konstytucyi
w Zeglickim znajdujących się, powiem
WMPanu że te Ustawy daremnie za-
siępują *Volumina* Praw, bo iedne drugie
znoszą, i tak wszystkich Miał Przywi-
leia temi samemi Ustawami potwier-
dzone, zacząwszy od Seymu Piotrkow-
skiego R. 1565. aż do R. 1764. mówią,
że Miałta od Jursydycyi Starostów,
Sądów Ziemskich, Grodzkich i Trybu-
nałskich wolne być powinny, że na-
dania ich Terrytoryalne są nadaniem
Dziedzicznym, że handle i Rękodzie-
ła oraz Propinacya wszelkich Trun-
ków Kraiowych i Zagranicznych, są
własnością Miałt i Mieszczan, że Stan
Rycerski od tych korzyści Mieyskich i
siebie i Duchownych oddalał.

Są to i ogolne i szczegolne Prawa
Miałt, poydźże WMPan do Konstytucyi
1768. i 1776. R. jeżeli te Ustawy wszy-
stkich tych Przywileiów i Konstytucyi

nie zniósł tak że się żadna własność dla Miast nie została, i cały ten szereg Konstytucyi w Summaryuszu tylko, a przecie 18. Arkuszy mającym próżnie jest zapisany, w Inwentarzu Zeglickiego i Oitrowskiego.

Gdyż Konstytucya 1768. R. nayprzod co do Jurydykcyi powiedziała bardzo pięknie z początku zacząwszy, a bardzo źle dokończywszy; rzekła bowiem: *Przywileia od Przodków naszych nadane ponawiamy* = *A nayprzod dawne Prawa tyczące się porządku i Jurydykcyi w całości i Istocie swej zachowując* = *dotąd aż miło czytać* = *bo wszystkie Prawa co do Jurydykcyi porządku zachowane, aż daley* = *Postanawiamy aby Mieszczenie przed swym Magistratem, a potem tak Mieszczenie iako i Magistrat in Civilibus przed Starostą a w Miastach naszych, stołowych przed Administratorem Salva appellatione do Sądów naszych Assessor'skich odpowiadali, do innych zaś ktorychkolwiek Sądów tak Duchownych względem Dobr Gruntow Długow i Czynszow, iako też Trybunał'skich, Ziem'skich, Grodzkich i in-*

*nych wszelkich pod iakimkolwiek pretextem
i wynalazkiem pociągani nie byli.*

Otoż WMPan masz wyrok przez
ktory Summaryusz Zeglickiego, co do
Jurydykcyi Miaszt skaffowany. Trafity
Miaszt z deszczu pod rynną, przed tą
Konstytucyą wywoływano Miaszt do
Ziemstw, Grodow i Trybunałow, i
tam odsądzono ie od własności Grun-
tow, a przysądzono Szlachcie i Du-
chownym, niszczone Proceßami, gdyż
w tych Sądach Szlachcie z Panem, lub
Kapitułą, albo Klasztorem, nigdy Spra-
wy wygrać naysprawiedliwzszey nie mogli,
iakże mogli one wygrywać Mieszcza-
nin, lub całe Miaszt gdyż było w Kra-
iu takie myślenie, *gż kto nie Szlachcie
to nie Człowiek, żeby zaś ten nie Człowiek
miał dziedziczyć Ziemie. to żadnym spojo-
bem w myślach pomieścić się nie mogło.*

Ale po tey Konstytucyi oddano Mie-
szczan z majątkami Starostom, co się ie-
szcze gorzey stało, i Miaszt zupełnie
zniszczyło, gdyż Starostowie fwych
tylko patrząc intrat, potrafiłi fwemi

Dekretami z majątkow Mieszczen ogolocić, a potym i całą własność Miałtom odebrać, co i okazali.

Nayprzod natym samym Seymie oddane zostały w dziedzictwo przez zamianę Miasta niektóre, które chociaż warunek zyskały całości swych Przywileiow przy oddawaniu w dziedzictwo, ależ to ostatnia kondycya Ludzi prawować się z tym, któremu tyśiąc sposobow oddane są wyniszczenia tychże Miałt.

Na Seymie 1775. R. pod Tytułem = Porownanie Przedmieść Miasta Filipowa z Włością Starostwa Filipowskiego = odjęto Miałtu cztery Przedmieścia Przywileiami przed Uniowemi nadane, a przed-Mieszczenow w Chłopow obroceno, i do pańszczyzny z ich własnych dziedzicznych Gruntow obowiązano.

Na tymże Seymie pod Tytułem = Zamiana Wsi Czarney i Grodzilka za Grunta i Place na Miałtach Nurze i Drohiczyne leżące natury Mieyskiej i w dzie-

dziedziczeniu tych Miast będące, tymże Miastom odebrano.

Na tymże Seymie oddano w dziedzictwo kilka Starostw, tak w Koronie iako i w Litwie w których Miasta za Przywilejami znaydowały się, dziedziczące Ziemie lokalne, naruszono ich własności Prawa i Swobody. Prawda że Nayiaśnieysze Seymuiące Stany, na Seymie terazniejszym, powrociły ie naturalnemu Sądowi, ale tylko napisane dotąd Prawo o czterech Starostwach. Jeszcze Miasta Bar, Luboml, Kowel, Wyzwa i Milanowicze oprócz innych Miast w dziedzictwo Starostwa Barskiego wciągniętych, Miasta w Starostwach Połongowskim, Płungiańskim, Meyszagolskim i Szyrwintskim, Filipow, i inne tey oczekują sprawiedliwości.

Miasto Lublin żadnym Imieniem Ziemskim nigdy nie opatrzone, ale tylko z Przywileiu Lokacyinego, Włoki dziedziczące, rozdało one swym Obywa-

Woyt.

D

telom, *Salvo Censu & Jurisdictione*, po-
skupował te grunta Mieyskie moźny
Pan, i wyrobił Konstytucyą Ziemsko-
ści R. 1768. pod tytułem *Dobra Wie-
niawa, Czechówka i Gorayszczyzna*, od-
ięta własność Mieyska, początkowo na-
Czynsz rozdana, a całe Miasto Lublin
na stu Łanach Przywilejem Władysława
Łokietka lokowane, teraz ma pułpięta
Łana z Zamulowaniem.

Mało to wszystko co się dotąd mówi-
ło — o własności i Jurysdykcji, wy-
szczególnione Konstytucye o Propinacyi
Miast w Zeglickim, zmazała Konsty-
tucya R. 1768. gdy odbierając Mie-
szczanom Propinacyą pozwalala odda-
wać onę za układaniami Starostom, cho-
ciaż też Konstytucya 1768. R. pod Ty-
tułem *Czopowe* napisała Prawo Staro-
stow i Dzierżawcow i *quocunq; titulo* Pos-
fessorow Dobra Krolewskich, od kwarty z
Propinacyi pochodzącey uwalniając.

Starostowie więc, wiedząc że kwarty z
Propinacyi płacić nie będą tylko Czopowe
na mocy tey Konstytucyi po. wszy-
stkich Miastach swoje otworzyli Propi-

nacye, i Mieszczanom nawet zabronić
teyże pokusili się, przez co pomnożyły
się w Asseforyach procedera, utworzy-
ła się Woyna ustawiczna, Miałt ze Sta-
rostami, którą ciż Starostowie na Sey-
mie 1776. R. zakończyć, iak nayusil-
niey starali się, i dokazali ostatniey zguby
Miałt.

Nayprzód Starostowie Koronni nie
mieli przecie tyle śmiałości, aby i
własność Mieyską i wolność osobistą,
i Przywileia szczególne, we wszystkich
kassować tymże Miałtom, przestali na-
Konstytucyi pod Tytułem: *Warunek No-
wego Korczyna i Miasieczek naszych
Krolewskich w Koronie*, przez którą, lu-
bo nie odebrali wyraźnie teyże Pro-
pinacyi Miałtom, i niby to z niej ogol-
ny dochód każdemu przeznaczono Miał-
stu, przez Arędowanie tychże Propina-
cyi, co lat trzy, ale o Starostach nie
zapominano, bo im takowe Propinacye
Licytować pozwolono. Z czego w Ko-
ronie naywięcey Miałt upadło, a Sta-
rostowie naylepsze zylki ciągnąć umie-
li, do Miałt Krolewskich w prowadzić

monopoliczne Arendy, i one oddać Zydom, żeby ci ostatecznie majątki z Mieśczan wyciągnęli, a Starostów z własności Mieyskiej bogacili.

Zesłży Departament Policyi, bardzo się do tego przykładaj, aby ten sposob wiele obywatelów Miałt żywiący, pozbawił ich z sposobu do życia, a bogacił Starostów.

Nie przeczę Jatemu, żeby i z Propinacyi był ogolny Miałt dochod, nie sama korzyść prywatnych, ale na coż ta Arenda? która iest monopolicznym Gospodarstwem, i która iednego tylko bogaci a drugich niszczy,

Niechay każdy kto tylko ma sposobność sprawuie Propinacyą w każdym Mieście, niech płaci Czopowe do Skarbu Rzeczypospolitey Prawem postanowione, a do Kassy Miałta na potrzeby iego ogolne poł Czopowego, będzie i Kassa Mieyska miała pieniądze na porządki Mieyskie, nie będzie Spraw z Starostami, o ktore na Miałta krzyczą

a nie wstydzą się cudzey przywłaszczać
sobie własności; nie będzie przez Arendę
monopoliczną niszczoney Mieszczanin i
Szlachcic i iego poddany przez Zyda
Arendarza Starościńskiego, gdy przye-
dzie do Miasta dla sprzedania swych
Produktow.

Gorzezy zaś z Miastami Litewskimi
postąpili Sarostowie Litewscy na tym
Seymie 1776. R. gdy stanowiąc podatek w
W. X. Lit: do ktorego Szlachcie z Dobr
swoich niczym przyłożyć się niechciał,
upatrzone 150. mnieyszych Miast Li-
tewskich ktore z wszystkich obnażono
Przywileiow, skaffowano Magistraty, od-
dano zupełną władzę Sądowniczą Sta-
rostwom, odebrano Propinacye, Przywi-
leia i nadania przed-Uniowe za usta-
łe deklarowano, i pod Sąd dwoistej Ju-
rydykeyi, to jest o uciążenie nad Lu-
stracyą Kommissyi Skarbowey, a roz-
sądzanie Spraw odietego majątku, Af-
fessoryi poddano. Dobrze że przynay-
mniey pozwolono wynieść się z swych
sądziw z niczym.

Na ktotey ustawie bardzo Kray profitował bo zyskał na rok 30,000. zło: Czyńszu z dziedzicznych Gruntow Mieyskich, a wypędził 300,000. ludzi z Kraiu za Granicę Rossyiską i do Pruss, bo rzadko ktory do 11. zostawionych Miasł w Litwie przeniosł się, wolał z tak gwałtownego ucisku za Granicę uchodzić, niż w potomkach swych oczekiwac tegoż samego losu wydarcia podobnie majątku w tych pozostałych iedynastu Miasłach, ktory go w skaffowanych stu piędziesiąt spotkał.

Jeszcze WMPanu nieskończyłem wszystkich Konstytucyi uszczęśliwiających Miasła, ktore się w Summaryuszu Zeglickiego znajduią; przeczytaj WMPan z tegoż samego Summaryuszu Ustawy, *Pod Tytulami: Libertacye, Fundacye, Exempcye*, znajdziesz tam WMPan w każdej z tych szczegolnych ustaw w różnych czasach przez Stany Rycerski i Duchowny pozyskanych, Grunta, Place, Kamienice, Domy Folwarki, Wioski, Terrytoryalne Miasł, iedne z nadania Xiążąt udzielnych drugie za ku-

pnem przez Miasta dziedziczone, od
Praw i Jurydykcyi Mieyskich odda-
lone i Prawu Ziemskiemu lub *Immun-*
itatibus Ecclesiasticis inkorporowane, z
których to ustaw porobiły się po Mia-
ściach Jurydyki oddzielne. Porządek
Miaśt psujące Maż WMPan takich
Jurydyk, Placow, Gruntow, Ogrodow,
Pałacow, Kamienic pełno po Miastach
nadewszystko Grodowych, gdybym ka-
żdą z tych Konstytucyi w szczegule
WMPanu przeczytał a Prawa każde-
go w szczegulności Miasta, donich przy-
stosował, przekonałbym go o własności
Mieyskiey, przez Konstytucye oderwa-
ney. Między temi ciosami dla Miast,
na Seymach przeciwko Miastom stano-
wionemi napomknę WMPanu naywię-
kszą Miast krzywdę na Seymie 1775.
R. w Prawie Rozrządzającym Dobra
Po-Jezuickie w Miastach, wiele krzy-
wdy w tym Prawie Miasta poniosły.

Zgalszony Zakon Jezuicki, była to
Rzeczpospolita żadna, ale bardzo na Do-
bra nieruchome chciwa, które prze-
ciwko Konstytucyom, Alienacyi Dobr

zakazującym, starała się tych szczupłych Terytoryalnych po Miastach Krolewskich Gruntow, to przez Testamenta, Legacye, to przez zaftawy i wendycye, od ubogich Mieszczan nabywać, i z nich Jurydyki i osiadłości, swe po Miastach tworzyć; przyzedł czas, że tę Rzeczpospolitą Duchowną zniesiono, czas krotki Prawem 1775. do okazania Prawności, w Kommissyach Sądowych przeznaczono, że Miasta uciśnione nie rozumiejąc co to znaczy Preskrypcya, nie dopominały się w tych Kommissyach swoich własności, Konstytucya 1776. R. przecięła nie upominającym się swej własności drogę, Jurydyki, Domy po Jezuićkie po Miastach sprzedano, które naywięcey Szlachta pokupowali, a chociaż powinnyby bydz w naturze Mieyskiej, przecież terazniyszy onych Dziedzice podatkom i Jurydykcyi Mieyskiej podlegać niechcąc; trzeba się biednym Miastom prawować po Affesloryach i Kommissyi, Edukacyney częstokroć błędząc, bo nie wiedząc do ktorego z tych Naywyższych Magistratur trafić. Zdarzyły się i takie

trafunki że po niektórych Miastach iako to w Drohiczynie też Konstytucya 1775. Roku oddała nowy fundusz z Gruntow Mieyskich Dziedzicznych XX. Piątom Drohickim, na mieyscu Jezuitow lokowanym, i oddała Wieś Buzyska z Folwarkiem Morg zwanym, ktore do Jezuitow nie należały, lecz były Gruntami Mieyskiemi.

Otoż to są dobrodzieystwa ktorych Miasta doznały, mianowicie od Ru 1768. aż do Roku 1776. nie mówiąc nic o oddanych w Dziedzictwo Miastach w Ekonomii Wileńskiej będących, i o oddaleniu ludzi Stanu Mieyskiego od wszelkich awansow, a włożeniu na nich tey ostatney ochydy że w żadney Części użyteczney mieścić się nie mogą.

Może kto odpowiedzieć, zostały się dla Mieszczan Handle i Rzemiosła, choć im odebrano własność ziemi, Propinacyą, Awanse, i nato odpowiem, że się ani te nie pozostaly, gdyż Zydzi mając Protektorow Starostow i swych wierzycielow, i ten im sposob odebrali.

Więc już dla Mieszczanina nie się nie pozostało tylko wzgarda i nędza, z której potrzeba wniść w rozpacz i albo poyść rolę orać albo wychodzić z Kraiu tego za granicę.

Gdyby iednak Mieszczenie mieli swoich Reprezentantow na Seymach, przecieżby mogli przypomnieć Nayaśnierzym Stanom to coby ich krzywdziło i uprosić od zamachow iakie na nich przemoc uknować może.

Teraz zaś, coż ich może przywiązać do tego Kraiu, gdy zamiast szukać sposobow do życia, iak utrzymywać siebie i familią, muszą się ustawicznie prawować z Starostami o wydzierane im własności, wolności i swobody, z Zydadami wprowadzającymi Monopolia i podfzczuwającymi Starostow, z Duchownymi przywłaszczającymi sobie Miast fundusze, i Szlachtą graniczącymi z Gruntami Mieyskimi, które to procedowania Prawne, muszą niszczyć i Miasta i Mieszczan, ale coż czynić kiedy czuwający na majątek Miast i Mie-

fzczan, Starostowie i Żydzi pokoju im nie dają, w nadziei tej, że ponieważ w Sądach gdzie Miasta sprawy mają nie znajdą się z Mieyskiego Stanu Sędziowie, łatwo sobie tuszą wygraną.

Miasto Wilno bardzo wiele straciło, a przecież z Żydami Wileńskimi nie mogli zyskać sprawiedliwości, uchylono Miastu Przywileia przeduniowe i Dekreta najwyższych Juryzdykcy na tej fałszywey polityce: że będzie większa emulacya Mieszczan w handlach i Rękodzielnach gdy będą mieli Żydów przeszkodnikow.

Forowali i Żydzi Krzemienieccy, sto lat prawowało się Miasto Krzemieniec, ma bardzo liczne Dekreta i edne drugim przeciwne, odbyto ze dwadzieścia Kommissyi, było 30. razy w Assefforyi, w Radzie nieustaiącej i na Seymie, przyszło do tego, że punkt-honoru odniosło zwycięstwo, a Miasto Prawami przeduniowemi z Krakowem i Wilnem w wolnościach porównane zgubione zostało. Ten sam los nieszczę-

śliwy potkał wiele Miast przez Dekreta Assessorskie, który za iednym zamachem potkał 150. Miast skaffowanych przez Konstytucyą Roku 1776. w Litwie.

Otoż masz przełożoną sytuacyą Miast Polskich.

Inaczej myślała Rzeczpospolita Polska nawet na Seymie 1775. Roku od WMPana, bo w ten czas właśnie gdy Miasta Koronne i Litewskie były w swych wolnościach ścieśniane, to też sama Rzeczpospolita pisała Prawa i swobody dla Miast Kurlandzkich i przyznała im z mocy Naywyżzey nad Miastami i całą Kurlandą Zwierzchności, że nic bez Miast o Miastach na Seymach Kurlandzkich i bez zezwolenia tychże Miast stanowionym być nie może.

W Roku 1776. gdy znowu na Seymie wolności Miastom Koronnym umowano, a Litewskich 150. Miast skasowano, w ten czas właśnie Rosyja w za-

kordonowanym od Polski Kraiu, nay-
więcey Miałt założyła i Przywilejami
nadała, gdzie wolny lud Polski z skas-
owanych Miałt Litewskich z przemysłem
i majątkiem przenosił się.

Zgola Epoka 1768. Roku od zaczę-
cia w Poliszce obcey przemocy, iest
Epoką nieszczęśliwości Miałt.

Polityka Sąsiadow tego obszernego
Narodu iest ta, aby nigdy Rzeczpospo-
lita Polska nie była bogatą i rządową, dla
tego żeby była słabą, żeby Miałta nic
nie znaczyły, i żeby uciśnione były, dla
tego, żeby przemysłni ludzie z ich Kra-
iow do Polskich Miałt nie przenosili się,
interessem więc będzie obcych Poten-
cyi odradzać zawsze ten zamiar Rze-
czypospolitey, aby dla Miałt nie u-
czyniła, i żeby się zostały w tym nie-
szczęśliwości stanie iak były. Kto więc
iest Kraiu Polskiego nieprzyjacielem,
będzie mu tak radził, żeby Mieszcza-
nin nie miał Głosu na Seymie, nie do-
pominał się o swą krzywdę, ani miał

swęj Reprezentacyi ani na Seymie ani w Sądach gdzie go sądzić mają.

Cudzoziemcy i Starostowie iedno są. iedni dla interessu swych Panujących odradzać będą, aby nie było do Polki Emigrantow, drudzy przeszkadzać będą temu, aby im nie wydarto tego łupu, do ktorego przyzwyczaili swe serca zdzierać ubogich a panoszyć siebie.

Ja rozumiem, że choćby Miasta nie miały zadnego Prawa wchodzenia kiedykolwiek do władzy Prawodawczej, Elekcyi Krolow, wysyłania na Seymy Reprezentantow, dawania do Assessoryi i Kommissyi Skarbowych i Cywilno-Woyskowych Kommissarzow, to świetli Prawodawcy to nadać Miastom powinni, nie tylko dla tego, żeby Stani Miejski znaczył przynajmniej tyle, co w Kraiach wolnych Republikantskich znaczy, iak w Anglii, Holandyi, teraz w Francyi, w Szwajcarach zdawna i w Niderlandzie, przezco by się i kredyt Narodowy powiększył, i lud z Zagranicy by się do Polki garnął, Rękodzieła i

handle pomnażałby, bo dziś w wzgardzie
u Szlachcica, w przewodzeniu u Zydą,
który go Monopoliami i podstępami ni-
fzczy, żadnym sposobem być przywią-
zanym do tego Kraju nie może.

§ 6.

O Płaceniu Podatkow.

Mowiłeś WMPanie że tylko fama Szla-
chta płaci podatki Czopowe, Miynowe,
Kominowe Cło rowno z Mieszcza-
nami.

Pomyliłeś się MosPanie, Szlachcie w
Polszcze ustatęgo Poradnego z Włok
dawno przestawizy płacić podatki, nie
znał ich do Roku 1775. w tym to dopie-
ro czasie w Koronie zaczął używać Pa-
pieru Stęplowanego rowno z Mieszcza-
ninem, i Cło rowno z Mieszczaninem,
ktorego przedtym nie dawał, Komino-
we Mieszczanin płaci pultora raza wię-
cey a Offiarę 10. Grosza podatku wie-
czystego płaci rowno z Szlachcicem cho-
ciaż oprócz tego 10. Grosza na tym
Seymie postanowionego, musidawać Mie-

fzczanie Czynsze Starostom i Osepy, odbywać Konfystencye Żołnierskie, podwody i inne ciężary, ktoremi częstokroć nad Prawo przeładowany bywa, a czopowe płaci Szlachcie podług *abjuraty* mając intryty z Propinacyi 100.000. Złot: daie Czopowego 3. lub 4. Złot: a Mieszczanin najmnieyszego w Koronie Miasieczka Krolewskiego lub Duchownego, płaci toż Czopowe od każdego Garca Piwa, Gorzałki i Miodu, a oprócz Czopowego Rzeczypospolitey, płaci poł Czopowe do Miasła na utrzymanie porządkow Mieyskich. Tak i w Litwie Czopowe powinny by być płacone do Skarbu Rzeczypospolitey iak w Koronie, z wszystkich Miasł Krolewskich i Duchownych, lecz tam inaczej brano rzeczy, skassowano 150. Miasł i Exakcyą Czopowego przyznano Starostom albo Administratorom Dobr Stołowych, za dawny podatek kupieczyzny, obrocono tylko oczy na Miasła Wilno, Kowno, Grodno, Brześć Litew: Połock, Mińsk, żeby tylko te Miasła exekwować, ponieważ ieszcze mają ludzi i cokolwiek się utrzymują, dystyngwowano Podatek na Magdeburki i nie Magdeburki w Miasłach

na większe i mniejsze, chociaż żadne Miasto byź nie mogło erygowane Miastem, tylko za Przywileiem Panującego, i każdemu Miastu nadane było Prawo Magdeburskie, świadkiem iest Generalny Przywilej Zygmunta Augusta w Roku 1564. na Seymie w Bielsku Podlaskim Stanom Litewskim nadany, gdzie wszystkie Miasta iednym Prawem i iednemi wolnościami obdarzone zostały.

Mniejsze Miasta, podpadły losowi dwoistego nieszczęścia, raz że ich Starostowie wzięwszy w opiekę ze wszystkiego ogłocili, i ich Prowenta sobie przywłaszczyli, drugi raz zostali wzgardzonemi od Stanu Szlacheckiego, zamknięto im do wszystkiego drogę.

Wypada więc MPanie chcąc Kray Nasz uszczęśliwić, żeby Stan Mieyski przecię coś więcej znaczył, i miał sposob zaślugiwania się w Oyczyźnie, przez któryby mógł dojsć do stopnia pożytkania Stanu Szlacheckiego.

W o y t

E

Mylił się WMPan iż gdy Mieszczanin służyć będzie w Woysku, dosłuży się i Szlacheństwa, nigdy to być nie może, i nigdy Polski Mieszczanin Szlachcicem nie zostanie. Spoyrzyi WMPan na całe Woysko, wszak tam służą naywięcey ubogich Mieszczanow Synowie, nie wolno im być Officyerami dla tego, że nie są Szlachtą, któż promówować będzie do Szlacheństwa 10. lat służącego Gemejnego, kiedy iemu z trudnością zostać będzie Kapralem, gdyż zawsze pierwszeństwo i wzgląd na urodzenie zachodzić będzie.

Pomyśl WMPan, że cała dla nie Szlachcica nadzieia, w tym Kraiu, jest odiego daleka perspektywy, nic się nie ostaie dla człowieka wolnego w nim tylko, albo być niewolnikiem Szlachcica, albo wynosić się z niego za Granice, i unosić swoją fortunę.

A zamiast odpowiedzi dalszey na jego kwestye, w krotkości mu oświadczam, iż Prawa Miast Koronnych i W X. Lit: do Prześwietney Deputacyi przez Nay-

iaśniejsze Rzeczypospolitey Stany wyznaczoney podane, w siedmiu Częściach zawarte, dostatecznie usprawiedliwione, są dla niego na wszystko odpowiedziały, i bydzby powinny nie tylko WMPana mniej doświadczonego Praw Politycznych, ale każdego Obywatela Kraiu przekonaniem, a chociażby tych Praw Miasta nie miały, dla własnego Narodu Dobra i uszczęśliwienia onego, wypadałoby one nadać, i tak rozumiem iż wszyscy światli Prawodawcy do tego się przychyłać będą.

Lecz uprzedzenie iednych, wzgarda drugich więcej przez dwa wieki przeciwko Stanowi w Miastach osiadtemu, i własny Starostow interes, będzie temu na przeszkodzie, gdyż Ci przyzwyczaili się tylko do tego, żeby nie Kraiowi lecz onym było dobrze i aby nigdy nie stracili tęj łatwości ciągnięcia intrat dla siebie, a Kray z istotnych ludności, handlu, przemysłu Rękodziel ogólnych ogalać korzyści.

Mowileś mi MosPanie że Nas Pano-
wie poważaia, obiady z nami iadaia,
nie przeczę temu, ale też i WMPan
temu nie zaprzeczysz, i każdy znaiący
Geniusz niektórych Panow Polskich =
Ze każde zgromadzenie Obywatelow
Stanu Rycerskiego gdy się w tymże
zgromadzeniu pomieści Mieszczanin,
choćby naylepiey edukowany, zawsze
tego użycie wyrazu: *Sakoda Czlowieka
ma rozum i edukacyą, wart szacunku, ale
na coż się to wszystko zda, kiedy nie jest
Szlachcicem, niczym więcey bydź nie może.*

Z żalem raz przyšlo mi słuchać ie-
dnego Urzędnika Ziemskiego w Woje-
wodztwie Kiiowskim, gdy trefunkiem
przez Miasto Zytomierz z Kiiowa prze-
jeżdzałem i stanawszy uiednego z Oby-
watelow tego nowo podniesionego Miasta,
przyszedeł do teyże samey stancyi, ten
znaczny Urzędnik, a zobaczywszy tam-
że Dyrektora uczącego Dzieci tego Mie-
szczanina Jezykow, Łacińskiego, i Fran-
cuzkiego, ciekowością zdięty zaczął mo-
wić Jezykiem Francukzim z tymże Dyre-
ktorem, spytał się onego zkad jest rodem.

odpowiedział Dyrektor, że jest z bli-
skiego Miasta Krolewskiego, bardzo
przez Starostę ucieszonego, synem Ka-
plana Obrządku Ruskiego Unickiego,
na to ow Urzędnik odpowiedział temu
Popowiczowi. *Na co się tobie zdała ta
piękna edukacja, języków Łacińskiego, Fra-
cuskiego, Rysunków, Geometrii, kiedy ty nie
będąc Szlachcicem jesteś Chłosem, gdyż ka-
żdy Popa Syn jest Chłosem a do tego poddany,
ponieważ onych wszystkich Kapłańskich Synów
Konstytucya Roku 1764. za poddanych tym
Panom do których kolacya Cerkwi należy
przyznała. Na to ow Dyrektor łzami
iagod swoie obławszy odpowiedział te-
muż Urzędnikowi " Bóg który wy-
" rył wolność na sercu moim, ni-
" gdy mnie nie opuści, nie mam sz-
" cunku w tym Kraju, który ludzi ro-
" zumnych nie cierpi, nikt mi zaś przy-
" rodzoney mey wolności wydrzeć nie
" potrafi, nie daleko Lwow i Mochy-
" low w Kordonach od Polski oderwa-
" nych, gdy jestem moiey Oyczyźnie
" nie użyteczny, znajdę dla siebie Oy-
" czyznę, która tylko cnotę i ta-
" lent szacować umie. Zawsty-*

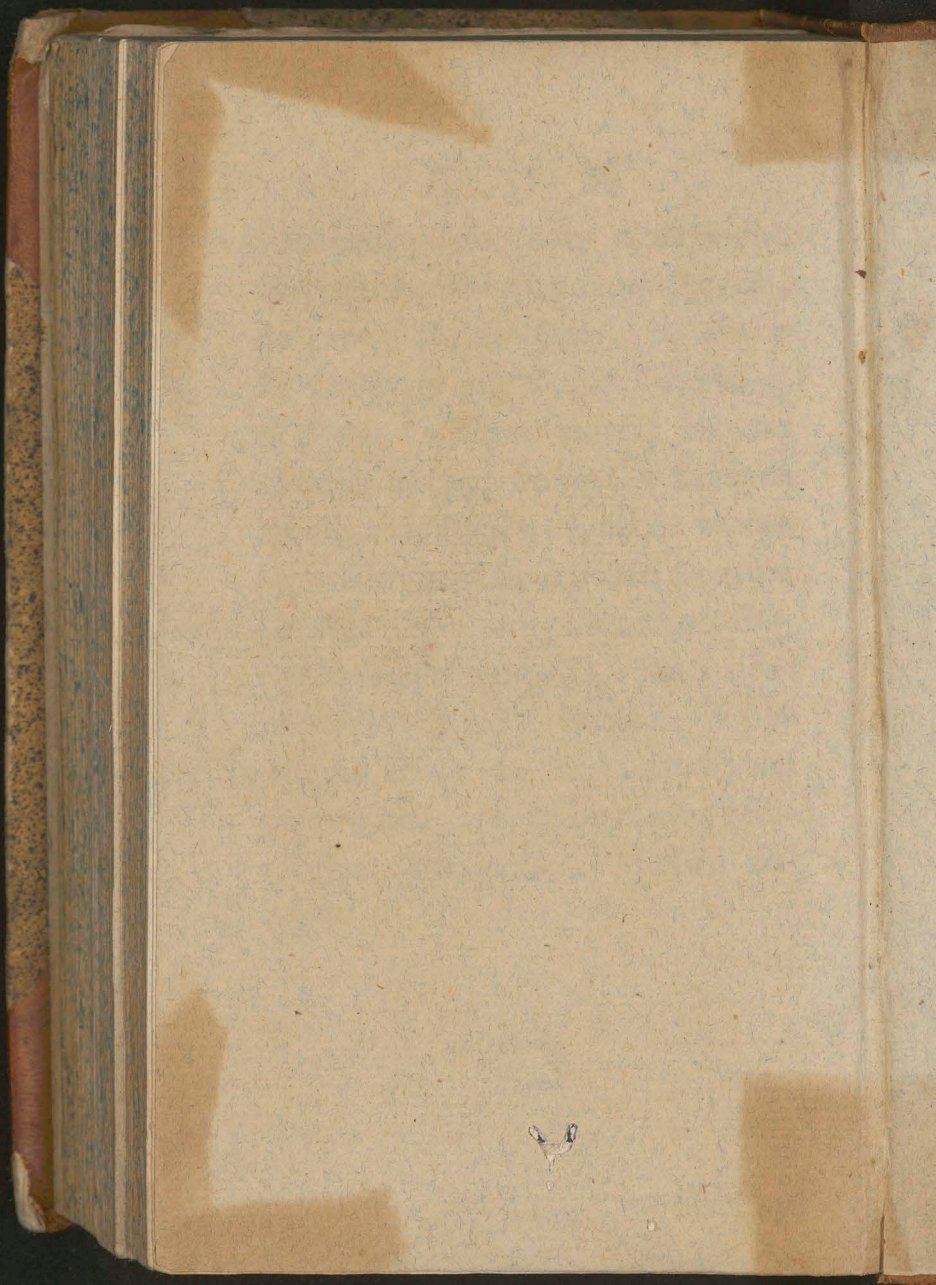
dzony tą odpowiedzią Urzędnik, spoy-
rzał tak na mnie gośczonego iako i wła-
ściciela domu, a pożegnawszy nas odie-
chał. Jam się mocno z tego zgorzyl,
że Obywatel w Urzędzie, tak daleko
miał serce pogardy, przeciwko temu Mło-
demu człowiekowi; ten zaś młody Dy-
rektor, prosił mnie abym go wziął z so-
bą z tego Kraju, gdzie wiadomość o ie-
go urodzeniu czyniła go ochydnym,
uczyniłem tak, i wziąłem go z sobą,
a gdy przyjechałem w Powiat Orszański
do iedynego w tym Mieście Miasta
Krolewskiego Boryłłowa, ciekawym był
dowiedzieć się o Rządach tego Miasta
na wielkim trakcie położonego, szukał
po Mieście Prezydenta lub Woyta, ale
mu odpowiedziano, że iuż to lat kilka-
naście upłynęło, iak w tym Mieście U-
rzędow tych niemałz, Ekonom iest
tu wszystkim i Sędzią i Rządcą i Pa-
nem, Żydzi Obywatelami, a Mieszcza-
nie lokalney Ziemi Dziedzice Chłopa-
mi, a Przywileia na Prawo Magdebur-
skie i inne wolności temu Miastu od
Dziedzicznych Xiążąt Litewskich przed
Unią nadane, zostają bezskuteczne =

Powrociwszy więc do mnie zapłakany. rzekł do mnie, rzucam WMPana w tym Mieście płaczu, gdzie Prawem własność i wolność Obywatelom odjęta = jest to Kray pełen niesprawiedliwości, jest Kray dla kilkudziesiąt rodzin Oyczyzną a dla milionów ludzi Kraiem niewoli, uciekać z niego powinieniem = Znajdują się tu przejeżdżający Rosjanie, siadam z niemi, i iadę do Rosyi, tam spodziewam się z moją pomieścić się edukacją = Nie mogłem tego Człowieka utrzymać, ale napłakawszy się z nim pożegnałem go = teraz ten człowiek często do mnie pisuje, z największym wdzięczności oświadczeniem, i donosi mi że ma znaczny Urząd Cywilny w Gubernium Połockim, i jest w Randze Wojskowej Pułkownikiem = Pomyślże więc MosPanie, iaka to szczęśliwość w Polfcze nie Szlachcica i iego szacunek = Ja sam szczerze wyznaię, iż żałuję tego starania na które cały wiekłożyłem, że m pracowałem na zgromadzenie iakiegożkolwiek majątku, że m synom dałem edukacją, którzy w tym Kraiu żadney promocyi, ani

w Cywilnym ni w Żołnierskim stanie
mieć nie mogą, obydwóch synów moich
przedsięwzięłem wysłać za Granicę, a ie-
żeli i na teraznieysze proźby Miałt Rzecz-
pospolita względów nie okaże, chę-
tnie WMPanu odstąpię i Urzędu Woy-
ta i wszystkich Mieyskich zaszczytów,
a sam w spokojności żyjąc z mey za-
pracowaney własności, potrafię dokonać
żywota moiego w zupełnym bezpieczeń-
stwie w którymkolwiek zakordonowa-
nym Mieście.

he
h;
ty
ey
am
rm
az
nia
ta-
te-
Cy-
zna
ili-
zo-

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024130

